

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,
judecători – Ghenadie Nicolaev și Nicolae Gordilă,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai și inculpat împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 06 aprilie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2012 în cauza penală în privința lui

Melniciuc Petru Nicolae, născut la 12 iulie 1972, originar și domiciliat în mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrîn 10 ap. 108;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 03.11.2011 – 06.04.2012 (prima instanță)*
- 2. 26.06.2012 – 12.12.2012 (instanța de apel)*
- 3. 23.04.2013 – 29.05.2013 (instanța de recurs)*

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 06 aprilie 2012, **Melniciuc Petru Nicolae** a fost condamnat:

- în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare;
- în baza art. 360 alin. (1) Cod penal la 1 (un) an închisoare;

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 (cinci) ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial și s-a încasat de la Melniciuc Petru în beneficiul părții vătămate Melniciuc Pavel prejudiciul material în sumă de 2 500 (două mii cinci sute) lei și cel moral în sumă de 3 200 (trei mii două sute) lei.

2. În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate a constatat că *Melniciuc Petru Nicolae*, la data de 11 iulie 2011, pe la orele 14:30, în timp ce se afla în curtea blocului locativ nr. 22/1 situat pe str. Mihail Sadoveanu, mun. Chișinău, în urma unui conflict declanșat cu fratele său, Melniciuc Pavel, intenționat i-a aplicat ultimului, o lovitură cu un cuțit regiunea toracelui, provocându-i leziuni corporale grave periculoase pentru viață.

Tot el, Melniciuc Petru, la data de 19 octombrie 2011, pe la orele 15:00, fiind în biroul de serviciu nr. 503 din cadrul Comisariatului de Poliție sect. Ciocana, situat pe str. Voluntarilor 3/1, mun. Chișinău, fiind escortat pentru a participa la acțiuni de urmărire penală - „prezentarea spre cunoștință a materialelor cauzei penale”, care se afla în gestiunea procurorului în procuratura sect. Ciocana, mun. Chișinău - Vitalie Ivanov, intenționat, din motive josnice, urmărind scopul eschivării de la răspunderea penală, a luat cauza penală nr. 2011481052, în cadrul căreia, este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și a început să o rupă, degradând și distrugând astfel o parte din documentele cauzei penale, care conținea acte procedurale, adică documente, prin care se consemnează orice acțiune procesuală prevăzută de Codul de procedură penală, și anume: ordonanțe, procese-verbale, sentințe, decizii, care confirmă vinovăția ultimului, în cele înscrinate.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia în latura penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare.

Apelantul a invocat ilegalitatea sentinței la stabilirea pedepsei, instanța nu a motivat necesitatea aplicării unei condamnări cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. La stabilirea ultimei, nu s-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale și de faptul că inculpatul nu a colaborat cu organele de urmărire penală, nu a recunoscut vina în cele imputate, mai mult ca atât, instanța de fond nu a constatat vreo circumstanță atenuantă.

- inculpat, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând faptul că la materialele cauzei nu sînt careva probe ce ar dovedi vinovăția sa, iar urmărirea penală a fost efectuată cu încălcări de procedură, lipsa expedierii citațiilor în cadrul urmăririi penale și anunțarea în căutare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2012, au fost respinse ca nefondate apelurile procurorului și al inculpatului declarate împotriva sentinței, cu menținerea ultimei fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției sale, instanța de apel a argumentat, că starea de fapt reținută în sarcina inculpatului Melniciuc Petru în baza art. 151 alin. (1) și art. 360 alin. (1) Cod penal de către prima instanță și expusă conform prevederilor legii în sentința atacată a fost integral probată în cadrul judecării cauzei.

5. Au declarat recursuri ordinare împotriva deciziei instanței de apel:

- procurorul, invocă temeiurile art. 427 alin. (1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare din motiv că, inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea blândă în baza art. 90 Cod penal, instanțele de judecată neluând în considerație gravitatea infracțiunii comise și lipsa circumstanțelor atenuante ;

- inculpatul, fără a invoca vreun temei din art. 427 Cod de procedură penală, și-a exprimat dezacordul cu hotărârile de condamnare a instanțelor de fond în privința sa, considerându-se nevinovat în săvârșirea infracțiunii imputate și solicită casarea lor, rejudecarea cauzei cu recalificarea acțiunilor lui sau pronunțarea unei hotărâri prin care să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin.(1), 360 alin. (1) Cod penal, motivând că la materialele dosarului nu există probe ce ar dovedi vinovăția sa, nu a făcut cunoștință cu materialele cauzei la etapa urmăririi penale și ulterior cu sentința, a indicat că a fost maltratat la ancheta preliminară, consideră incorecte concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 1741/D din 20 iulie 2011 privind calificarea vătămărilor corporale ale părții vătămate ca fiind grave și care prezintă pericol pentru viață, or, ținând cont de faptul că partea vătămată timp de 6 zile s-a tratat, acestea urmau a fi calificate ca vătămări corporale ușoare, la fel, instanțele de fond eronat au concluzionat că declarațiile părții vătămate și ale martorilor dovedesc vinovăția recurentului în comiterea faptelor incriminate, învinuirea fiind bazată în exclusivitate pe declarațiile martorului Papuc Dorel.

6. Verificând argumentele invocate în recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, ca vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Procurorul a invocat în recursul ordinar declarat ca temeiuri pentru recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

Conform pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar conform pct. 10) alin. (1) al aceluiași articol, în cazul când - s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege.

Din conținutul recursului declarat de inculpat nu se menționează careva temeiuri prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, însă din argumentele expuse în recurs, Colegiul penal consideră că sunt relevante temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală.

Conform acestor prevederi legale, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, însă instanța de recurs nu poate reține temeiurile invocate din motiv că inculpatul nu

a motivat prin careva argumente întemeiate dezacordul său cu condamnarea în baza art. 151 alin. (1) și 360 alin. (1) Cod penal, ci doar a solicitat recalificarea acțiunilor sale sau achitarea sa.

Astfel, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Cît privește recursul procurorului, acesta este de acord cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 151 alin.(1) Cod penal și 360 alin. (1) Cod penal, criticînd doar aplicarea, la stabilirea pedepsei inculpatului, a prevederilor art. 90 Cod penal.

Instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca concluziile despre condamnarea lui Melniciuc Petru în baza art. 151 alin.(1) și 360 alin. (1) Cod penal, cu suspendarea executării pedepsei, în baza art. 90 Cod penal pe un termen de probă de 5 ani, să fie juste și întemeiate.

În susținerea acestora, prima instanță corect, la adoptarea sentinței de condamnare, menținută prin decizia instanței de apel, a dat o apreciere justă atît declarațiilor părții vătămate Melniciuc Pavel, ale martorilor Bucur Nadejda, Papuc Dorel, Cîlcic Galina, Ivanov Vitalie, Leah Maxim și Țaruș Sergiu, cît și procesului-verbal de cercetare la fața locului din 11 iulie 2011 cu planșă fotografică (vol. 1, f.d. 10-12), procesului-verbal de cercetare la fața locului din 19 octombrie 2011 (vol. 1, f.d. 216-218/2), procesului-verbal de ridicare din 15 iulie 2011 (vol. 1, f.d. 38), procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 18 iulie 2011 (vol. 1, f.d. 31), cartela transportului VAZ 2104 (vol. 1, f.d. 19), raportului de expertiză medico-legală nr. 1741/D din 20 iulie 2011 (vol. 1, f.d. 44-45), raportului de expertiză medico-legală nr. 441 din 29 iulie 2011 (vol. 1, f.d. 51-55); raportului de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. 542a-2011 din 20 septembrie 2011 (vol. 1, f.d. 161-162), acestea fiind veridice și în coraborare cu celelalte probe.

Argumentele inculpatului, precum că nu a comis vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății persoanei, care este periculoasă pentru viață și degradarea, distrugerea documentelor ce aparțin instituțiilor, considerînd că la materialele cauzei nu există probe în confirmarea vinovăției sale, sunt neîntemeiate, instanța de apel just concluzionînd asupra faptului că versiunea înaintată de inculpat este declarativă și contravine circumstanțelor cauzei, aceasta fiind apreciată de instanțele de fond ca o metodă de apărare.

Referitor la argumentul inculpatului precum că învinuirea se bazează în exclusivitate pe declarațiile martorului Papuc Dorel, care a indicat că la 11 iulie 2011, Melniciuc Petru s-a apropiat de Melniciuc Pavel și i-a aplicat o lovitură cu obiectul pe care îl luase din automobilul de model „VAZ” de culoare albă, în partea stîngă a toracelui, acesta a fost deja obiect de cercetare în instanța de apel și ultima întemeiată a conchis că instanța de fond, în sentință a indicat de ce au fost admise probele prezentate de către acuzare, în speță, declarațiile martorului Papuc Dorel, care, ulterior, au fost anexate la procesul-verbal al ședinței de judecată și au completat hotărîrea în cauză.

Argumentul inculpatului precum că la ancheta preliminară i-au fost încălcate drepturile procesuale prin faptul că nu a făcut cunoștință cu materialele cauzei, nu poate fi reținut de instanța de recurs, din motiv că conform procesului-verbal de anunțare a învinuitului despre terminarea urmăririi penale și de prezentare a materialelor dosarului penal pentru luarea cunoștinței din 28 octombrie 2011 (vol. 2, f.d. 8), acestuia i-au fost prezentate spre cunoștință materialele cauzei, însă el a refuzat de a se folosi de acest drept, fapt consemnat în procesul-verbal menționat.

Argumentul recurentului precum că nu a făcut cunoștință cu sentința instanței de fond este neîntemeiat din motiv că, ca răspuns la cererea inculpatului din 18 aprilie 2012 (vol. 3, f.d. 57), acestuia i-a fost expediată copia sentinței în limba rusă și limba română, la unica adresă indicată în materialele cauzei, fapt confirmat prin scrisoarea din 02 mai 2012 (vol. 3, f.d. 84).

Argumentul inculpatului despre faptul maltratării sale la ancheta preliminară, la fel, urmează a fi respins deoarece conform ordonanței din 17 noiembrie 2011 (vol. 3, f.d. 135), a fost dispusă neînceperea urmăririi penale, din motivul lipsei faptului infracțiunii.

Cît privește argumentul procurorului precum că, instanțele de judecată, la stabilirea pedepsei inculpatului, au aplicat art. 90 Cod penal, neluînd în considerație faptul că acesta nu a recunoscut vina, nu se căiește sincer, are o atitudine răutăcioasă față de părțile în proces, nu a întreprins nici o acțiune în vederea recuperării pagubelor materiale, nu are loc permanent de trai, acestea nu pot fi reținute de instanța de recurs, or, nerecunoașterea vinovăției este un drept al inculpatului prevăzut de legislația în vigoare.

Cît privește argumentul procurorului despre aplicarea neîntemeiată, la stabilirea pedepsei inculpatului, a prevederilor art. 90 Cod penal, din motivul nerestituirii pagubei materiale părții vătămate, acesta este fără suport legal, fiindcă alin.(3) al art. 90 Cod penal (2002), conform căruia, în cazul condamnării pentru o infracțiune prin care s-au cauzat daune, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu condiția că daunele au fost integral reparate pînă la pronunțarea hotărîrii judecătorești, a fost exclus prin Legea nr.277 din 18 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial nr.41-44 din 24 februarie 2009; în vigoare din 24 mai 2009 astfel neexistînd impedimente pentru aplicarea acestor prevederi legale.

La stabilirea pedepsei lui Melniciuc Petru, s-a ținut cont pe deplin de principiile generale de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 alin.(2) Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei conform prevederilor art. 75 Cod penal, de personalitatea inculpatului, ostilitatea relațiilor dintre acesta și partea vătămată pe motiv de partajare a averii succesoriale, precum și de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, fiindu-i aplicată o pedeapsă echitabilă, adecvată personalității inculpatului, faptelor comise, dar și circumstanțelor cauzei.

Ținînd cont de cele enunțate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție enunță că recursurile procurorului și al inculpatului urmează a fi declarate inadmisibile, fiindcă argumentele invocate sunt vădit neîntemeiate.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai și inculpat împotriva sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 06 aprilie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2012 în cauza penală în privința lui ***Melniciuc Petru Nicolae***, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 iunie 2013.

Președinte
semnătura
Petru Ursache

Judecător
semnătura
Ghenadie Nicolaev

Judecător
semnătura
Nicolae Gordilă

Copia corespunde originalului

Judecător

Ghenadie Nicolaev

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE
DISPOZITIV

29 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte –Petru Ursache,
judecători – Ghenadie Nicolaev și Nicolae Gordilă,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai și inculpat împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 06 aprilie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2012 în cauza penală în privința lui

Melniciuc Petru Nicolae, născut la 12 iulie 1972, originar și domiciliat în mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrîn 10 ap. 108;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

4. 03.11.2011 – 06.04.2012 (prima instanță)

5. 26.06.2012 – 12.12.2012 (instanța de apel)

6. 23.04.2013 – 29.05.2013 (instanța de recurs)

În conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai și inculpat împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 06 aprilie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2012 în cauza penală în privința lui **Melniciuc Petru Nicolae**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la 19 iunie 2013.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Nicolae Gordilă